

SOUTĚŠŤ 1/2 - VÁ 1/2 DYĀ LĀ% TAT JE TAK SNADNĀ% - I.

ĀEtrtek, 29 kvĀten 2008

MĀI jsem na starost poĀTMádání nĀjaké velké sešaron;losti, tenkrát to bylo v našaron;em druhém nejvĀtšaron;ím mĀstĀ, v BratislavĀ. Organizování mĀvĀdycky bavilo, nedĀlalo mi to Āřádný problém. Najít místo, zaĀTMídit všaron;e - od ubytování, pĀTMes jídlo, veĀerní program - aĀ po vyúĀtování. "Papírování" mi nikdy nevdalo, zvládal jsem to s pĀTMehledem - jen...

JenĀe do té doby se všaron;echno poĀTMádalo buĀ v Praze, nebo kdekoli v relativnĀ blízkém okolí, dostaĀřitelné t autem, vlakem Āi autobusem. A - najednou jsem mĀI letĀt letadlem. Byl jsem tenkrát v tomto smĀru zcela panic - absolutnĀ nic jsem o létání nevĀdĀI, jen, Āe v zadní Āsti sedadla pĀTMede mnou jsou "blcí pytlíky", které prý tam opravdu oopravdu, nejsou jen pro ozdobu... Tenkrát se mezi úĀastníci se kancelĀřskými myšaron;íkami nalézala i jedna, která byla ĀerstvĀ ve stĀTMedu mé pozornosti a pĀTMed kterou jsem se rozhodnĀ nechtĀI shodit. NatoĀ nĀjakou tou nevo Co tedy? Jak to zaĀTMídit? Nakonec jsem vypracoval plán, který by si nezadal s plánem na pĀTMepadení banky. UĀ den pĀI jsem nic nejedl (nebude "co" by ze mnĀ vyleĀlo), nakoupil jsem Kynedril a pro jistotu i prášaron;ek na spaní - to by mne mohlo natolik uklidnit, Āe cestu zvládnu, ne? Hodinku pĀTMed vstupem do letadla jsem oba prášaron;ky zapil trošaron;kou vody a sebejistĀ (no, spíšaron; odevzdanĀ) nastoupil a zasedl na své sedadlo. Vedle mne se usadila jakási staršaron;í paní, Slovenka, která se vracela domĀ z Karlových Var. NeskuteĀnĀ upovídaná dáma... MĀla s sebou i pejska, malého chlupatého maltézĀka, takového Āřivého plyšaron;áka. ProtoĀe ho mĀla v jakĀsi proutĀném domeĀku, dovolili jí si ho nechat na palubĀ, respektive na klínĀ. Ješaron;tĀ jsme ani nevzlĀli a mĀ uĀř oĀi. V letadle bylo docela rušaron;no, lidé (pĀTMevĀřnĀ zamĀstnanci našaron;í poĀTMádající organizace) se mezi sebou bavili, inu pohoda. Sousedka mezitím psíka vyndala z jeho úkrytu a hrála si s ním. Pejsek to byl velmi milý a nakonec se rozhodl, Āe nejlépe mu bude u mnĀ. Uvelebil se mi na klínĀ a olizoval mi ruku. Usnul jsem.... Do Bratislavy je to kousek, ani si nepamatuju jak, najednou chodila mezi námi letušaron;ka a oznamovala, Āe za chvíli pĀTMistáváme. VĀbec jsem zprvu nevnímal - oba prášaron;ky zaúĀTMadovaly a já byl ponĀkud mimo. Ani jsem nezaregistroval, Āe jsme letĀli... Paní si chystala své vĀci, zpod sedadla vyndala psí tašaron;ku a sejmula ze mnĀ toho malého nezbedu. PĀTMíjemnĀ mĀ hĀTMĀ A - zaĀala se omlouvat: "Jéje, nezlobte se na nĀj, tak on to zase nevydrĀel, chudinka malej, ale nebojte, to se vypere..." letadla jsem vycházel z poĀĀranými kalhotami. Já to zvládl, ale pes ne...

Ferdinand UPOZORNĀŠNÍ: SoutĀĀ trvá do 30. 6. 2008 Prosím, své texty posílejte na adresu: redakce - zavinĀ - kudlanka.cz díky, d@niela